

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. עלי מוסטפאי (במעצר)

ע"י ב"כ עו"ד נ' זחאלקה

2. מוחמד עביד (במעצר)

ע"י ב"כ עו"ד מ' מחמוד

3. מוחמד עביד (במעצר)

ע"י ב"כ עו"ד א' חלבי

4. אמג'ד אדריס (במעצר)

ע"י ב"כ עו"ד נ' קאדרי

גזר-דין

ההרשעה

1. בהכרעת-דין מיום 12.12.12 בעניינו של נאשם 2, ובהכרעת-דין מיום 19.12.12, בעניינם של נאשמים 1, 3 ו-4, הורשעו הנאשמים, על-פי הודאותיהם, כדלהלן: באישום הראשון – בעבירה של חברות בארגון טרוריסטי – לפי סעיף 3 לפקודה למניעת טרור, תש"ח-1948 (להלן – הפקודה), ובעבירה של תמיכה בארגון טרוריסטי – לפי סעיף 4 לפקודה; באישום השני – בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה – לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין או החוק) (לגבי נאשמים 1, 2 ו-3 – שתי עבירות, ולגבי נאשם 4 – עבירה אחת), ובעבירה של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות – לפי סעיף 274(2) ו-274(3) לחוק בצירוף סעיף 25 לחוק (לגבי נאשמים 1, 2 ו-3 בלבד); באישום השלישי – בעבירת סחיטה באיומים, לפי סעיף 428(רישא) לחוק; ובאישום הרביעי – בעבירת סחיטה בכוח – לפי סעיף 427(א) (סיפא)

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

לחוק, ובעבירת פציעה בנסיבות מחמירות – לפי סעיף 335(א) בנסיבות המנויות בסעיף 334 לחוק.

הודאות הנאשמים ניתנו במסגרת הסדרי טיעון, בגדרם הודה כל אחד מהם במיוחס לו בכתבי-האישום המתוקנים (כתב-האישום המתוקן (שסומן ד') בעניינם של נאשמים 1, 3 ו-4, וכתב-האישום המתוקן בשנית (שסומן ה') בעניינו של נאשם 2. הסדר-הטיעון לא חל על העונש.

בהכרעת-דין משלימה בעניינו של נאשם 2, הורשע הלה, על-פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בת"פ 60471-05-12: נשיאת והובלת נשק – לפי סעיף 144(ב)(רישא) לחוק העונשין, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו – לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל.

האישומים

2. להלן העובדות המיוחסות לנאשמים בכתבי-האישום המתוקנים, העומדות ביסוד הודאותיהם והרשעתם בדין.

באישום הראשון, הורשעו הנאשמים בעבירות חברות בארגון טרוריסטי ובעבירת תמיכה בארגון טרוריסטי. במהלך שנת 2010, החליטו הנאשמים להקים בשכונת עיסאווייה בירושלים חוליה (להלן – החוליה) של ארגון "החזית העממית הדמוקרטית לשחרור פלסטין", שהנו ארגון טרוריסטי על-פי הכרזת ממשלת ישראל מיום 30.1.86 (להלן – החזית הדמוקרטית). נאשם 1 היה ראש החוליה, ושאר הנאשמים היו חברים בה. במסגרת תפקידו, היה נאשם 1 אחראי על הקשר עם הדרג שמעליו ועדכונו בביצוע פעולות החוליה. בנוסף, דאג נאשם 1 לגייס צעירים נוספים לחזית הדמוקרטית. במסגרת פעילותו האמורה, נפגש נאשם 1 בתחילת שנת 2012 עם חסן עליאן, סיפר לו על הפעילויות השונות של החזית הדמוקרטית, וביקש ממנו להצטרף לשורותיה. בכמה מועדים

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

השתתפו הנאשמים במספר הפגנות ומחאות הזדהות שונות, שנערכו מטעם החזית הדמוקרטית במזרח ירושלים.

האישום השני מתייחס לעבירות שביצעו הנאשמים אגב יידוי אבנים לעבר כלי רכב של כוחות הביטחון בשכונת עיסאווייה. בהמשך למתואר באישום הראשון וכחלק מפעילותם בחוליה, יידו הנאשמים אבנים, במספר הזדמנויות שונות, לעבר כוחות הביטחון, כמפורט להלן: במועד בלתי ידוע למאשימה, בתחילת שנת 2011, בסמוך לשעה 17:00, יידו הנאשמים אבנים לעבר שתי ניידות של משמר הגבול שנסעו בשכונת עיסאווייה. כשבוע וחצי לאחר האירוע האמור, בסמוך לשעה 19:00, יידו הנאשמים אבנים לעבר רכב של משמר הגבול שנסע בשכונה. גם בחודש מארס 2012, יידו הנאשמים אבנים לעבר ניידות משטרה שנסעו בשכונה. בגין המעשים האמורים, הורשעו הנאשמים, כאמור, בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה (לגבי נאשמים 1, 2 ו-3 – שתי עבירות, ולגבי נאשם 4 – עבירה אחת); ובנוסף הורשעו נאשמים 1, 2 ו-3 בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

באישום השלישי הורשעו הנאשמים בעבירת סחיטה באיומים, שבוצעה כלפי שתי נשים תושבות שכונת עיסאווייה. כחלק מפעילותם בחוליה, החליטו הנאשמים, בסמוך לחודש דצמבר 2011, להביא לעזיבתן של שתי נשים מהשכונה, זאת בעקבות שמועות כי נשים אלו עוסקות בזנות. על-רקע האמור, הגיעו הנאשמים, ביחד עם כעשרה אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לביתה של אחת הנשים. הם הגיעו רעולי פנים, הציגו עצמם כחברי החזית הדמוקרטית, ואמרו לאישה כי יפגעו בה אם לא תעזוב את הכפר. בסמוך לאחר מכן, ניגשו הנאשמים ואחרים, כשהם רעולי פנים, גם לבית האישה השנייה; ואף שם הציגו עצמם כחברי החזית הדמוקרטית ואמרו לאישה כי יפגעו בה אם לא תעזוב את הכפר. למחרת היום, עזבו שתי הנשים את הכפר.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

באישום הרביעי, הורשעו הנאשמים, כאמור, בעבירות סחיטה בכוח ופציעה בנסיבות מחמירות. במועד בלתי ידוע בתחילת חודש מארס 2012, החליטו הנאשמים, כחלק מפעילותם בחוליה, לפגוע במ' (להלן – המתלונן), תושב שכונת עיסאווייה, זאת בעקבות שמועות כי הלה הנו "רמאי וגנב". בעקבות כך, הגיעו הנאשמים ביום 19.3.12 בשעה 23:00 יחד עם עשרה אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לביתו של המתלונן; זאת כשהם רעולי פנים, וכאשר חלקם מצויד בנשק קר – באלות ובצינורות ברזל וגומי. הנאשמים והאחרים הוציאו את המתלונן מביתו, קשרו את ידיו מאחורי גבו והחלו להכותו באמצעות האלות והצינורות. כל זאת עשו הנאשמים והאחרים, בשעה שהורו למתלונן לעזוב את שכונת עיסאווייה בתוך 24 שעות. כתוצאה מהתקיפה האמורה, נגרמו למתלונן חבלות בראשו, בידיו וברגליו; והוא נזקק לטיפול רפואי. יומיים לאחר התקיפה, עזב המתלונן, ביחד עם משפחתו, את שכונת עיסאווייה.

על-פי עובדות כתב-האישום בת"פ 60471-05-12, שבהן הודה נאשם 2 במסגרת צירוף תיקים, הורשע הנאשם, כאמור, בעבירות של נשיאת והובלת נשק והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. על-פי עובדות כתב-האישום המתוקן, בתחילת שנת 2012 רכש נאשם 2 מפלוני אקדח מסוג "סטאר" וכן שתי מחסניות עם כדורים, וזאת תמורת 10,500 ₪. בשתי הזדמנויות שונות, יצא נאשם 2 מביתו כאשר הוא נושא את האקדח עמו. ביום 2.5.12, כאשר הגיעו שוטרים לעצור את הנאשם, נטל הנאשם את האקדח, עטף אותו בחולצה לבנה וזרק אותו מעבר לחלון השירותים שבביתו.

3. יצוין, כי במסגרת הסדר-הטיעון, הגיעו הנאשמים לעובדות מוסכמות כדלהלן:

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

באשר לאישום השני, הוסכם כי הנאשמים יטענו שלא נגרמו נזקים או חבלות כתוצאה מיידוי האבנים, והמאשימה לא תביא ראיות לסתור זאת. בנוגע לנאשם 1 הוסכם, כי הנאשם יטען בכל הנוגע לאישום הראשון, שהפנייה לגיוס האנשים לחוליה באה לאחר פנייה דומה שהגיעה מאדם אחר, שפנה לנאשם 1 בבקשה לגייסו לארגון, והמאשימה לא תביא ראיות לסתור טענה זו; ובאשר לאישום הרביעי, יטען נאשם 1 כי רק החזיק מקל ולא הכה בפועל את המתלונן, והמאשימה לא תביא ראיות לסתור גרסתו זו, ותסכים לאחריותו למעשים מכוח ביצוע בצוותא. באשר לנאשם 3, הוסכם, כי בכל הנוגע לאירועים הנדונים באישומים השלישי והרביעי, יטען נאשם 3, שלא השתתף בהכאה בפועל, לא איים, לא החזיק בידו דבר ולא הודיע כי הוא בא מטעם ארגון כלשהו. הוסכם כי אחריותו לעבירות באישומים אלו נובעת מכוח נוכחותו בזירה והיותו מבצע בצוותא. בעניינו של נאשם 4, הוסכם בגדרו של הסדר הטיעון, כי הנאשם יטען שבאירוע הנדון באישום השלישי רק נכח במקום, ואחריותו היא מכוח דיני השותפות, והמאשימה לא תביא ראיות לסתור זאת; וכי במקרה הנדון באישום הרביעי, יטען נאשם 4 כי הכה את המתלונן במקל גומי ברגליו, זאת על-רקע סכסוך אישי, וכי הפרקליטות לא תבקש לסתור טענה זו.

גזר-הדין בעניינו של השותף לעבירות הנדונות באישומים הראשון והרביעי

4 שני הצדדים הפנו בטיעוניהם לגזר-דינו של חסן עליאן (להלן – עליאן) שותפם של הנאשמים לעבירות הנדונות באישומים הראשון והרביעי, אשר נידון בגין האירועים האמורים בת"פ 10408-06-12 בבית-משפט השלום בירושלים. עליאן הורשע, במסגרת הסדר טיעון, באותן עבירות שבהן הורשעו הנאשמים שלפנינו באישומים הראשון והרביעי. עליאן היה צעיר כבן 19 בעת האירועים, סיים 12 שנות לימוד ולא היו לחובתו הרשעות קודמות, ושירות המבחן המליץ להסתפק בעניינו בהטלת מאסר שיחפוץ את תקופת מעצרו. בית-משפט השלום (כב' השופטת ח' לונדון), העמידה את מתחם הענישה ההולם באישום הראשון על תקופה שבין שישה לשמונה-עשר חודשי מאסר, וקבעה כי העונש הראוי בעניינו של עליאן הנו תשעה חודשי מאסר. בכל הנוגע

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

לאישום הנוסף, הוא האישום הרביעי בעניינו, סבר בית-משפט קמא כי מתחם הענישה ההולם הוא בן שישה חודשי מאסר לעשרים וארבעה חודשי מאסר, וכי העונש הראוי בעניינו של עליאן הוא שנת מאסר. הואיל ושני האישומים עסקו בפעילות של אותו ארגון ובאותה תקופה, קבע בית-משפט כי העונשים יחפפו זה לזה, באופן שעליאן ירצה שנת מאסר בפועל מיום מעצרו, זאת בצד מאסר על-תנאי.

ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש לבית-משפט זה, בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים, בתיק עפ"ג 8700-12-12, נדחה ביום 16.1.13. בית-המשפט (כב' סגן הנשיא י' צבן וכב' השופטים ר' כרמל ור' פרידמן-פלדמן), החליט לדחות את הערעור, בצינו: "לאור מהות העבירות וחומרתן ובהתחשב בפסיקה המוזכרת בפסק דינו של בית-משפט קמא, ניתן היה לקבוע מתחמי ענישה מחמירים יותר. מנגד, מדובר בבחור צעיר כבן 19 שנה, ללא עבר פלילי, אשר התסקיר שהוגש בעניינו חיובי ביותר ומעיד על כך שהסיכוי להישנות העבירות נמוך... בעניינו, אף אם מתחמי הענישה שקבע בית-המשפט נמוכים, העונש הכולל, 12 חודשי מאסר, הולם את נסיבותיו המיוחדות של המשיב, ואינו מצדיק את התערבות בית-המשפט שלערעור".

כפי שיצוין בהמשך, הסנגורים ביקשו לראות בגזר-דינו של עליאן אמת מידה הולמת לבחינת הענישה בתיק שלפנינו, שכן כאמור עליאן היה שותף לעבירות בשניים מתוך ארבעת האישומים; וביקשו, אפוא, להחיל את עקרון אחדות הענישה בעניינם של ארבעת הנאשמים.

תמצית טיעוני המאשימה

5. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעוניו לעונש את חומרת העבירות, אשר בוצעו על-רקע אידיאולוגי במסגרת התארגנותם של הנאשמים בארגון טרוריסטי. הוא ביקש כי ייקבעו מתחמי ענישה הולמים לגבי כל אישום בנפרד, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות ולחלקו של כל אחד מהנאשמים במעשים, כדלהלן: באישום הראשון, לגבי נאשם 1 – בין 18 ל-30 חודשי מאסר,

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

ובעניינם של יתר הנאשמים – בין 12 ל-24 חודשים; באישום השני, בין 12 ל-36 חודשים לכל אירוע של יידוי אבנים, כאשר ניתן לחפוף בין המתחמים; באישום השלישי – בין 18 ל-48 חודשים, כאשר הוא מצא לנכון ליצור "מתחמי משנה" ביחס לכל אחד מהנאשמים, בהתאם לחלקו במעשים; ובאישום הרביעי – בין 24 ל-54 חודשים, אגב יצירת מתחם מצומצם יותר בעניינו של נאשם 4. בכל הנוגע להרשעתו הנוספת של נאשם 2, במסגרת צירוף ת"פ 60471-05-12, טען ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה ההולם בגין העבירות האמורות הוא בין 15 ל-36 חודשים. ב"כ המאשימה גורס, כי הואיל וכל אישום מתייחס לאירוע נפרד, מן הראוי לקבוע מתחמי הענישה מצטברים. כאשר לעונשים הראויים שיש לקבוע בתוך מתחמי הענישה, טען ב"כ המאשימה, כי בהתחשב במכלול הנסיבות הרלבנטיות, עונשם של נאשמים 1 ו-2 אמור להיות ממוקם באמצע מתחמי הענישה ההולמים, ואילו גזר-דינם של נאשמים 3 ו-4 – שלחובתם הרשעות קודמות – אמור להיות ברף העליון של המתחם. בסופו של יום, הוא עתר להטלת מאסרים בפועל כדלהלן: לנאשם 1 – חמש שנות מאסר, נאשמים 2 ו-3 – כשש שנות מאסר, ונאשם 4 – שבע שנות מאסר. בנוסף, הוא ביקש להטיל על הנאשמים מאסר על-תנאי וקנס, וכן לחייבם בפיצוי המתלונן באישום הרביעי.

על הנאשמים והטיעונים מטעמם

6. נאשם 1, עלי בן מוסא מוסטפא, הנו בן 24, רווק, המתגורר בבית משפחתו בשכונת עיסאווייה. הוא הבן הבכור למשפחה המונה זוג הורים ושישה ילדים. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי נאשם 1 סיים עשר שנות לימוד, ולאחר נשירתו מבית-הספר השתלב בעבודות בנייה ושיפוצים. תקופה קצרה לפני מעצרו בגין האירועים הנדונים, עבד הנאשם כנהג משאית, ברכב שקנה באמצעות חסכוניותו ובסיועו של אביו. בשיחתו עם קצינת המבחן, נטל נאשם 1 אחריות חלקית למעשים שבגינם הורשע. הוא טען, בין-השאר, כי לא ידע שמדובר בארגון המוגדר כארגון טרור, כי המעשים נעשו ללא תכנון מוקדם ואף לא נבעו מאידיאולוגיה לאומנית. עם זאת, הביע

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

חרטה על מעשיו, ובפרט על הפגיעה במתלוננים. שירות המבחן התרשם מבחור צעיר בשלהי גיל ההתבגרות, אשר טרם גיבש לעצמו זהות או אישיות, וכי מעורבותו בעבירות נובעת מהיעדר בשלות אישית ורגשית, ולא ממניע אידיאולוגי מגובש. כן העריך שירות המבחן, כי באופן לא מודע ניסה נאשם 1 להפוך חויית חוסר אונים ודחייה למצב של שליטה מדומה ותחושת כוח, דרך השתייכות לארגון וביצוע עבירות שבעולמו של נאשם 1 ביטאו "מעשה צדק". לאור ההתרשמות, כי נאשם 1 מתקשה לראות עצמו כשותף להליך טיפולי אינטנסיבי, נמנע שירות המבחן מלבוא לגביו בהמלצה טיפולית. על-כן המליץ שירות המבחן כי יוטל על נאשם 1 מאסר לתקופה קצרה, אשר מחד-גיסא יחדד את השלכות מעשיו, ומאידך-גיסא ימנע חשיפת יתר לאוכלוסייה העבריינית שבין כותלי הכלא.

ב"כ נאשם 1, עו"ד נאיל זחאלקה, לא הקל ראש בחומרת מעשיו של מרשו. באשר לפעילות במסגרת הארגון הטרוריסטי, הדגיש הסנגור כי מדובר ב"חוליה מקומית" שעיקר פעולתה התמקד בענייני מוסר ותחומים אחרים שנוגעים לכפר עיסאווייה, ולא דווקא בפעילות הנוגעת לביטחון המדינה. באשר לעבירות הנדונות באישום הראשון, ביקש עו"ד זחאלקה לקבוע את מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון אחדות הענישה, בזיקה לעונש המאסר של תשעה חודשים שהושת בבית-משפט השלום בירושלים (ואשר אושר בפסק-דין בערעור של בית-משפט זה) בעניינו של השותף לעבירה חסן עליאן. עוד טען הסנגור, כי אמנם נאשם 1 שימש כראש החוליה, אולם אין בעובדה זו כדי להצדיק החמרה בענישה לגביו ביחס ליתר חברי החוליה. בעניין העבירות הנדונות באישום השני, טען הסנגור כי אין מדובר במעשים מתוכננים מראש, וכי נסיבות ביצוע העבירה אינן מן החמורות, בפרט בהתחשב בכך שהאבנים הושלכו לעבר ניידות ממוגנות ולא לכיוון כלי רכב אזרחיים. הסנגור לא הקל ראש אף בעבירה הנדונה באישום השלישי, אך השמיע טיעון, מקומם כשלעצמו, לפיו מעשי הנאשמים הגנו על הנשים: "נעשה מעשה שאולי מגן על אותן נשים, כי אם הגיעה שמועה לכפר, עדיף לגרש אותן מאשר לפגוע בהן,

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

והעדיף לעשות זאת בטרם ייפגעו על-ידי אנשים בכפר" (עמ' 25, ש' 15). באשר לאישום הרביעי, שב והפנה ב"כ נאשם 1 לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל שהושת של חסן עליאן בגין אישום זה. הסנגור ביקש להסתפק בהטלת מאסר לתקופה קצרה, בהתאם לאמות המידה העונשיות שננקטו בעניינו של עליאן, זאת לנוכח הודאתו של נאשם 1, החרטה שהביע על מעשיו, הפנמת הפסול שבהתנהגותו, תרומתו לחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי והעובדה שמדובר בהרשעתו הראשונה והיחידה.

במסגרת דבריו האחרונים לעניין העונש, ציין נאשם 1 כי הוא מכיר בטעותו ומבקש שתינתן לו הזדמנות לחזור לתפקד באורח נורמטיבי.

7. נאשם 2, מוחמד בן נאייף עביד, הוא בן 25, נשוי ואב לשני תינוקות. בנו השני נולד בעת תקופת מעצרו הנוכחית. הנאשם הנו בן למשפחה קשת יום, המתמודדת עם מצוקה כלכלית, אשר מונה תשע נפשות, זוג הורים ושבעה בנים ובנות – כולם למעט הצעירה, נשואים ומנהלים משקי בית נפרדים. הוא למד 11 שנות לימוד, ומאז נשירתו מבית הספר עבד בעבודות מזדמנות, שבהן התקשה להתמיד לאורך זמן. אין לנאשם 2 הרשעות קודמות, ומדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים. בשיחתו עם קצין המבחן, הודה הנאשם בחלק מהעובדות המתוארות בכתב-האישום, וטען כי העבירות בוצעו עקב היגררות אחר חבריו ולא מתוך מניעים אידיאולוגיים. בצד נטייתו לטשטש את חלקו בעבירות, הביע נאשם 2 צער וחרטה על מעשיו. בכל הנוגע לעבירות הנדונות בת"פ 60471-05-12, ציין הנאשם באוזני קצין המבחן כי רכש את הנשק ללא כוונה לבצע בו שימוש כלשהו. שירות המבחן ציין בתסקירו, כי לאורך השנים התקשה נאשם 2 להסתגל למסגרות החברתיות השונות – הלימודיות והתעסוקתיות; וכי ההתרשמות היא מאדם בעל ביטחון עצמי דל ונטייה להיגרר אחר אחרים לצורך תחושת שייכות – אשר באים לידי ביטוי באירועים הנדונים. שירות המבחן סבר, כי ההליך המשפטי והמעצר היו גורמים הרתעתיים עבור הנאשם, וכי הטלת

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

עונש מאסר לתקופה קצרה תעמיד את הנאשם על השלכות התנהגותו ותהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות בעתיד.

ב"כ נאשם 2, עו"ד מוחמד מחמוד, אף הוא לא הקל ראש בחומרת העבירות שביצע מרשו, הן בעבירות נושא כתב-האישום בת"פ 60494-05-12, והן בעבירה בעניין החזקת האקדח, אשר הורשע בגינה במסגרת צירופו של ת"פ 60471-05-12. הוא הדגיש בטיעוניו לעונש, כי נאשם 2 היה הראשון מבין הנאשמים שהודה במיוחס לו, הביע חרטה מלאה על מעשיו והביא לחיסכון משמעותי בזמן השיפוט. גם הוא ביקש להחיל את עיקרון אחדות הענישה בזיקה לגזר-הדין בעניינו של עליאן; והוסיף והדגיש כי אירועי ידוי האבנים לא היו מתוכננים, ובמהלכם לא נפגע איש ולא נגרם נזק; וכי למרות חומרתה של עבירת החזקת הנשק, יש להביא בחשבון לעניין העונש את העובדה שהנאשם לא עשה באקדח כל שימוש. לנוכח הודאתו של הנאשם, ועל-רקע הנסיבות האמורות, ובכללן היעדר עבר פלילי, ביקש הסנגור להסתפק בהטלת תקופת מאסר קצרה, שתיתן לנאשם הזדמנות לשוב ולנהל אורח חיים תקין ולפתוח פרק חדש בחייו.

בדבריו האחרונים לעניין העונש, ציין נאשם 2 כי ערך חשבון נפש בתקופת מעצרו, שבמהלכה גם נולד בנו, והביע משאלתו לנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי עם שחרורו מהמאסר.

8. נאשם 3, מוחמד בן מאהר עביד, הנו בן 24, מאורס מזה מספר חודשים. הוא הבן הבכור למשפחה המונה זוג הורים וחמישה ילדים. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ואף עבר קורס במכון וינגייט במטרה להמשיך הכשרתו בעתיד כמאמן ספורט. לאחר סיום לימודיו השתלב נאשם 3 בעבודות שונות, תחילה – בעבודות ניקיון במסעדה בירושלים, ובהמשך במאפיה. לחובתו של נאשם 3 הרשעה בשתי עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, שנעברו עת היה קטין, ואשר בעטיין נידון בבית-משפט זה בשנת 2003 לשירות לתועלת הציבור ולמאסר

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

על-תנאי. בשיחתו עם קצינת המבחן, התקשה הנאשם לקבל אחריות מלאה לעובדות כתב-האישום, הכחיש כי ביסוד ביצוע העבירות עמדו מניעים לאומניים, והדגיש כי מעורבותו באירועים היא פועל יוצא של היגררותו אחרי חבריו. כן ציין, כי ברוב האירועים התלווה לשותפיו ולא פגע בפועל במתלוננים או באנשים אחרים. על אף האמור, ציין הנאשם כי הוא מקבל אחריות למעשים שבהם הודה בבית-המשפט, וכי הוא מכיר בטעותו הקשה שבגינה הוא אמור לשלם מחיר עונשי. שירות המבחן התרשם, כי נאשם 3 גדל בתנאי מחיה של דוחק ומצוקה כלכלית, וכי העבירות בוצעו על-רקע היעדר תחושת שייכות וחוויות בדידות שעליהן ניסה הנאשם לפצות באמצעות השתייכותו לקבוצה ובמחיר היגררותו אחר חבריו, מבלי לשקול לעומק את משמעות מעשיו. שירות המבחן לא התרשם מקווי אישיות עברייניים אצל נאשם 3, והעריך כי ההליך המשפטי והמעצר הממושך מהווים עבור נאשם 1 אלמנטים הרתעתיים משמעותיים. לנוכח עמדתו של נאשם 3, לפיה הוא אינו נזקק להתערבות טיפולית, ולאור ההתרשמות ממאפייני אישיותו, על-רקע גילו הצעיר, וחוסר בשלותו האישית והרגשית בשלב זה של חייו, העריך שירות המבחן כי הסיכוי שיפיק תועלת מהליך טיפולי בשלב זה הנו נמוך; ולפיכך נמנע מלבוא לגביו בהמלצה טיפולית. לאור האמור, ובשל התרשמות מאלמנט ההרתעה שבהליך המשפטי, סבר שירות המבחן כי לענישה מרתיעה תהיה השפעה חיובית על המשך התנהלותו של נאשם 3, אך המליץ כי תקופת המאסר לא תהיה ארוכה, זאת כדי למנוע את חשיפתו של נאשם 3 לאוכלוסייה העבריינית שבין כותלי הכלא והפנמת נורמות עברייניות.

ב"כ נאשם 3, עו"ד אוסמה חלבי, הצטרף בטיעונו לעונש לטיעוניהם של באי-כוח נאשמים 1 ו-2. הוא הוסיף וטען, כי אין בסיס למתחמי הענישה שהוצגו על-ידי ב"כ המאשימה. בנוסף גרס, כי אמנם לנאשם 3 הרשעה קודמת, אולם מדובר בהרשעה בבית-משפט לנוער מלפני עשר שנים. כן הדגיש הסנגור, כי נאשם 3 הצטרף אחרון לחוליה, ואין להטיל עליו עונש דומה לעונש שיוטל על מי שהקים את החוליה ועמד בראשה. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות נושא

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

האישומים השלישי והרביעי, לא הקל ראש הסנגור במעשיהם של הנאשמים, והבהיר בעניין זה כי למרות שהנאשמים התכוונו "לפתור בעיות חברתיות", ולא לפגוע בביטחון המדינה, אין זה מקובל ואין זה הולם לעשות זאת אגב נטילת החוק לידיים. הוא הוסיף והדגיש, כי נאשם 3 לא הכה בפועל איש מהמתלוננים, ולא השמיע איומים כלפיהם, וכי באירוע של יידי האבנים לא נפגע איש. לאור הודאתו של הנאשם, החרטה שהביע על מעשיו והתרשמות קצינת המבחן כי לנאשם אין אישיות עבריינית, ביקש עו"ד חלבי כי העונש שיושת על נאשם 3 לא יחרוג מכפל העונש שהוטל על השותף לעבירות באישומים הראשון והרביעי, חסן עליאן; קרי – לא יעלה על שנתיים.

נאשם 3 הביע בדבריו האחרונים לעניין העונש צער וחרטה על מעשיו. הוא ביקש, כי תינתן לו הזדמנות להמשיך בתפקוד תקין עם צאתו מן הכלא, ולהסתפק בתקופת מאסר שתחפוף את תקופת המעצר.

9. נאשם 4, אמג'ד בן אקרום אדריס, הנו בן 24, נשוי. הוא התחתן יום לפני מעצרו בגין האירועים דנן. משפחתו הגרעינית מונה זוג הורים וששה ילדים. נאשם 4 סיים 11 שנות לימוד, והפסיק את לימודיו בשל מעצרו ומאסרו בהליך משפטי קודם. לחובתו של נאשם 4 הרשעות קודמות. ביום 10.5.06 נידון נאשם 4 בבית-משפט זה בשבתו כבית משפט לנוער, לעשרה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של השתייכות לארגון טרוריסטי, פרסום דברי תמיכה בארגון טרוריסטי וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. ביום 22.6.06 הורשע הנאשם בבית-משפט השלום לנוער בעבירה של החזקת סכין, שבעטייה הוטל עליו מאסר על-תנאי. הרשעתו האחרונה של נאשם 4 היא בת"פ 40922-11-12 בבית-משפט השלום בירושלים, בעבירת השתתפות בהתפרעות, ובגינה הוטל עליו ביום 3.7.11 עונש של מאסר בפועל לתקופה של חודשיים, בצד מאסר על-תנאי. בשיחתו עם קצין המבחן תיאר הנאשם חלק שולי בביצוע העבירות שבהן הורשע. לדבריו, הצטרף לשותפיו לעבירה

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

מתוך רצון לקבל מהם סיוע ותמיכה באירוע חתונתו; ובהקשר זה התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתייחס באופן שטחי למעשים וממעיט מחומרת התנהגותו כפי שבאה לידי ביטוי בכתב-האישום ובהכרעת-הדין. נאשם 4 אף התקשה להסביר לקצין המבחן את הסתבכויותיו החוזרות ונשנות עם החוק בעבר, בשייכו חלק מעבירותיו ל"מזל רע". שירות המבחן התרשם מצעיר בעל קווים ילדותיים באישיותו, המתקשה בהפעלת שיקול דעת וקבלת החלטות. עוד התרשם שירות המבחן מקשייו של נאשם 4 בראיית השלכות מעשיו, ומהפער בין תיאורו של הנאשם את תפקודו עובר למעצרו, לבין חומרת המעשים שבהם הורשע. להערכת שירות המבחן, נאשם 4 לא שיתף את קצין המבחן באופן מלא באורחות חייו, וניכר כי בהתייחסויותיו קיימים אלמנטים של הסתרה וטשטוש. על-רקע האמור, ובהיעדר נכונות מצדו של נאשם 4 לבדיקה אמיתית וכנה של מניעי התנהגותו, ציין שירות המבחן, כי אינו יכול לשלול סיכוי להתנהגויות פורצות גבולות בעתיד מצדו של הנאשם, ועל-כן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו.

ב"כ נאשם 4, עו"ד קאדרי, הצטרף בטיעוניו לטיעוני יתר הסנגורים, וטען כי מדובר ב"חוליה מקומית" של החזית הדמוקרטית, שפעילותה נועדה לטפל ב"בעיות מקומיות" ולא מעבר לכך. בכל הנוגע להבנית שיקול הדעת בענישה, לפי תיקון 113 לחוק, טען הסנגור כי בנסיבות העניין יש לקבוע מתחם ענישה ביחס לכל העבירות, ולא בעניינה של כל עבירה ועבירה בנפרד. הוא טען, כי חלקו של הנאשם 4 בביצוע העבירות חמור פחות מחלקם של יתר הנאשמים; ובכל הנוגע לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אף הוסיף כי מעשיו של נאשם 4 ממוקמים ברף התחתון של מדרג חומרת הענישה. עוד טען עו"ד קאדרי, כי במסגרת מכלול שיקולי הענישה, בתוך מתחם העונש ההולם, אין לתת משקל משמעותי להרשעותיו הקודמות של הנאשם, ויש ליתן משקל מכריע להודאתו של הנאשם, לנטילת האחריות על-ידו ולצורך לאפשר לו להשתקם ולהקים משפחה עם רעייתו, שעמה התחתן יום לפני מעצרו. הוא גרס, כי בנסיבות העניין יש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

בדבריו האחרונים בפרשת גזר-הדין, הביע נאשם 4 צער וחרטה על מעשיו, הבהיר כי הפיק את הלקח מהעמדתו לדין וממעצרו, וביקש שתושת עליו תקופת מאסר סבירה, שתאפשר לו להמשיך בתפקוד תקין בעתיד.

שיקולי הענישה

10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית-המשפט לקבוע בגזר-הדין את מתחם העונש ההולם, זאת בהתאם לעיקרון המנחה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; ובהמשך, לגזור את העונש המתאים לנאשם מתוך מתחם הענישה ההולם, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אגב אפשרות לסטות מהמתחם בנסיבות חריגות שצוינו בחוק. כאשר מדובר בריבוי עבירות המהוות מספר אירועים, כמו במקרה דנן, מורה סעיף 40(ב) לחוק, כי על-בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

11. אתיחס תחילה למתחם הענישה ההולם בעניין כל אישום בנפרד. העבירות באישום הראשון של חברות בארגון טרוריסטי ותמיכה בארגון טרוריסטי, הן חמורות. הן כווננו לפגוע בערך המוגן של שמירה על ביטחון המדינה. כאשר לעבירה הראשונה קובעת הפקודה למניעת טרור עונש של עד חמש שנות מאסר. אמנם הפעילות המתוארת באישום הראשון באה לידי ביטוי בהפגנות ובמחאות; ואולם החומרה שבמעשים היא בעצם ההצטרפות לארגון טרוריסטי, שמשמעה – זמינות לפעילות טרוריסטית בשעת קריאה. לאור מהות העבירות הנדונות באישום הראשון ונסיבות ביצוען, דומה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 15 ל-30 חודשים לגבי נאשם 1 שעמד בראש החוליה, ובין 10 ל-24 חודשים לגבי יתר הנאשמים.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

באישום השני מדובר בעבירות חמורות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, עת יידו הנאשמים אבנים לעבר רכבי כוחות הביטחון. בצד העבירה הראשונה קצב המחוקק עונש מאסר מרבי של עשרים שנה. הערכים המוגנים בעבירות הנדונות הם שמירה – על חיי אדם ושלמות הגוף, על הסדר הציבורי ועל שלומם של השוטרים המופקדים על השלטת החוק. נסיבות ביצוע העבירות האמורות הן חמורות, לנוכח ביצוען בחבורה, אגב תכנון מוקדם ומתוך מניע אידיאולוגי; וזאת במסגרת פעילות בארגון טרוריסטי. אמנם האבנים שיידו הנאשמים לא גרמו לפגיעות בגוף או ברכוש, ואולם חומרת המעשים היא בעצם העמדתם של השוטרים בסיכון של פגיעה ממשית, בין מהאבנים עצמן ובין מאבדן שליטה של הנהג על הרכב; וכבר הודגש בפסיקה, לא אחת, כי אכן היא בבחינת נשק קר ופגיעתה עלולה לגרום לחבלות חמורות ואף לאבדן חיים. סבורני, כי מתחם העונש ההולם לגבי כל אירוע של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בנסיבות המתוארות באישום השני, הוא בין 10 ל-30 חודשים, כאשר ניתן לחפוף בין המתחמים לגבי כל האירועים שבאישום זה.

העבירה נושא האישום השלישי, של סחיטה באיומים, חמורה אף היא במהותה, ורף הענישה המקסימאלי שנקבע בגדרה עומד על שבע שנים. העבירה נתפסת כעבירה מכוערת, נוכח ניסיונו של מבצע העבירה להשיג מטרותיו תוך הפעלת אמצעי לחץ פסולים של איומים בפגיעה בגופו, בקניינו ובכבודו של אדם; ולמרבית הצער, כמו במקרה דנן, לא תמיד הנפגע אוזר אומץ לפנות לגורמי אכיפת החוק. נסיבות ביצוע העבירות חמורות, לנוכח ביצוע המעשים בחבורה ותוך תכנון מוקדם כחלק מפעילותם של הנאשמים בארגון הטרור, ובשל התעוזה שהפגינו הנאשמים בהשלטת מרות בשכונת עיסאווייה, ובהטלת אימה של ממש על שתי הנשים – דבר שאילצן לעזוב את מקום מגוריהן. מתחם העונש ההולם בגין העבירה שבאישום השלישי, על-רקע נסיבות ביצועה, הוא בין 8 ל-24 חודשים.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

העבירות שבאישום הרביעי, של סחיטה באיומים ופציעה בנסיבות מחמירות, חמורות שבעתיים, שכן הנאשמים אילצו את המתלונן לעזוב את מקום מגוריו, באמצעות הטלת אימה, שאליה התלווה מעשה חמור של פציעה בראשו באמצעות נשק קר. הערכים החברתיים המוגנים שביסוד העבירה – השמירה על האוטונומיה של הפרט, וההגנה על גופו וקניינו – נפגעו על-ידי הנאשמים ברגל גסה, עת פצעו את המתלונן ואילצו אותו לעזוב עם משפחתו את מקום מגוריהם. גם לעבירה זו נתלוו הנסיבות המחמירות של ביצוע המעשה בחבורה על-ידי חברי ארגון טרור. נוכח נסיבות ביצוע העבירות, מתחם הענישה ההולם באישום הרביעי הוא בין 12 ל-30 חודשי מאסר.

העבירות הנוספות שבהן הודה נאשם 2, נושא ת"פ 60471-05-12, קרי – נשיאת והובלת נשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, חמורות. העונש המרבי שנקבע בגין העבירה הראשונה, הקבועה בסעיף 144(ב) רישא לחוק, הנו 10 שנות מאסר. עבירות בנשק חמורות מעצם טיבן ומהותן, זאת נוכח הסיכון הממשי הנשקף מהן לחיי אדם ולביטחון הציבור. נשק, שהוא כלי קטלני מטבע ברייתו, עלול לעבור מיד ליד ולהגיע לידי גורמים שיבצעו באמצעותו עבירות פליליות חמורות, ואף לידי ארגוני טרור שיעשו בו שימוש בפיגועים. על-כן, פוטנציאל הסיכון הנשקף מהעבירות האמורות מחייב ככלל הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה. בעניינו, נסיבות ביצוע עבירות הנשק חמורות, הואיל ונאשם 2 רכש את האקדח ונשא אותו מחוץ לביתו בעת שהיה חבר בארגון טרוריסטי, ובתקופה שבה ביצע את יתר העבירות הנדונות בכתב-האישום. מתחם הענישה ההולם בגין העבירות הנוספות האמורות שבהן הורשע נאשם 2, עומד על תקופה שבין שנתיים לחמש שנות מאסר.

12. ומכאן לעונש המתאים. בנסיבותיו של תיק זה, כאשר כל העבירות בוצעו במסגרת פעילותם של הנאשמים בארגון טרוריסטי, מצאתי מקום לגזור על הנאשמים עונש כולל בגין כל

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

האירועים. לנוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, ולאור ריבוי המעשים והישגותם על-ידי כל נאשם, בהתאם לחלקו הספציפי כמפורט באישומים השונים – מן הראוי להשית על כל הנאשמים מאסר ממושך, זאת משיקולים של גמול והוקעת המעשים, מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור, ולתכלית של הרתעה אפקטיבית – אינדיבידואלית וכללית. עם זאת, יש להביא בחשבון לקולא בעת קציבת העונש המתאים, את הודאתם של הנאשמים שחסכה זמן שיפוטי ניכר; את החרטה שהביעו על מעשיהם; את נסיבותיהם האישיות שפורטו בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני הסנגורים; את הפגיעה שיסב המאסר הממושך לנאשמים ולבני משפחותיהם; ואת העובדה שהנאשמים נתונים מזה למעלה משנה במעצר – שתנאיו מכבידים מתנאי מאסר. בעניינם של נאשמים 3 ו-4, אזורף לחובתם את עברם הפלילי ואת כישלון ההרתעה בהליכים המשפטיים שננקטו נגדם בעבר; ולגבי נאשמים 1 ו-2 אתחשב בכך שמדובר בהרשעתם הראשונה בפלילים. כן אביא בחשבון לעניין העונש המתאים את העובדה שנאשם 1 עמד בראש החוליה, את הרשעתו של נאשם 2 גם בעבירת נשק, ואת חלקם של הנאשמים השונים בביצוע העבירות כמפורט בכתב-האישום ובהסדרי הטיעון.

13. עונש המאסר של שנה, אשר הושת על עליאן – שותפם של הנאשמים לעבירות הנדונות באישומים הראשון והרביעי – אינו מהווה אמת מידה עונשית מחייבת או מנחה בתיק שלפנינו. על אף חשיבותו של עקרון אחדות הענישה, הרי שכבר נפסק כי עקרון זה רק מהווה שיקול נוסף בין מכלול השיקולים שבמלאכת הענישה (ע"פ 6541/11 תיים נ' מדינת ישראל, (13.3.12), בפסקה 10 לפסק-הדין). מכל מקום, ערכאת הערעור במשפטו של עליאן ציינה, כי היה מקום לקבוע מתחמי ענישה גבוהים יותר מאלו שנקבעו על-ידי בית-משפט השלום, אך סברה כי העונש שהוטל על עליאן אינו מקל במידה המצדיקה את התערבותה; ובענייננו הורשעו הנאשמים גם בשני אישומים נוספים שכללו עבירות חמורות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וסחיטה באיומים.

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

התוצאה

14. על-יסוד האמור לעיל, ובהתחשב במכלול טיעוני הצדדים לחומרה ולקולא, אני דן את הנאשמים כדלהלן:

נאשם 1 – עלי מוסא –

- א. ל-34 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 2.5.12.
- ב. ל-6 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה שבה הורשע בתיק זה.
- ג. לפיצוי המתלונן באישום הרביעי בסכום של 5,000 ₪.

נאשם 2 – מוחמד נאייף עביד –

- א. ל-42 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 2.5.12.
- ב. ל-8 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה שבה הורשע בתיק זה.
- ג. לפיצוי המתלונן באישום הרביעי בסכום של 5,000 ₪.

נאשם 3 – מוחמד מאהר עביד –

- א. ל-34 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 6.5.12.
- ב. ל-6 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה שבה הורשע בתיק זה.
- ג. לפיצוי המתלונן באישום הרביעי בסכום של 3,000 ₪.

נאשם 4 – אמג'ד אקרום אדריס –

- א. ל-34 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 20.5.12.

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 60494-05-12 מדינת ישראל נ' עלי מוסטפאי (במעצר) ואח'

ב. ל-6 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר

עבירה שבה הורשע בתיק זה.

ג. לפיצוי המתלונן באישום הרביעי בסכום של 5,000 ₪.

הפיצוי למתלונן באישום הרביעי ישולם עד ליום 1.9.13.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

על הפרקליטות להמציא למתלונן באישום הרביעי עותק מגזר-הדין, ולהפנות תשומת לבו לפיצויים שנפסקו.

המזכירות תמציא עותק מגזר-הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ג' תמוז תשע"ג, 11 יוני 2013, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשמים ובאי-כוחם

ומתורגמן בית המשפט.

יורם נועם, שופט